

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 26. Joannes Rex absolvitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul. XIII. ab eventu satis fuisse comprobata, cum
 A. C. 1213. Joannes Regnum suum Romano Pontifici subiecisset.

§. XXVI.

Joannes Rex absolvitur.

His actis Pandolphus in Franciam navigat, cum literis & octies mille libris Sterlingorum, nempe aliqua parte illius pecuniæ, quæ restituebatur Præfatis; iisque suadet ut in Angliam trajicerent, reliquam partem accepturi. Ipse ad Regem Franciæ delatus, vehementer hortatur, ut a proposito Angliam arma inferendi desisteret, quod Regnum istud invadere non posset, quin Papam offenderet, postquam Rex Joannes Deo & Ecclesiæ satisfacere, & quæ Papa præcipiebat, exequi cœpisset. Cui Philippus Rex, acriter commotus, *jubente Papa, inquit, hoc bellum suscepi. Quis sumtus, quos in classem, in stipendiis militum, in comœtu feci, jamque sexaginta librarum millia excedant, mihi reddet?* Sexaginta millia librarum illa ætate triginta millia marcarum argenti exæquabant, quæ hodie decies centum millia librarum conficerent, si pretium unius marcæ in triginta quinque libris statuatur. Sine dubio autem in Angliam armatus petiisset Philippus Rex, nisi Comitibus Flandriæ, Vasalli sui, perfidia obstatis.

*Le Blanc.
 mon. p. 173.*

stitisset. Erat is Ferrandus seu Ferdi-
 nandus Portugallia, Joannam Balduini
 Imperatoris Constantinopolitani filiam
 primo genitam conjugem habens, qui
 belli societatem cum Rege Angliæ inie-
 rat. Ergo Philippus arma in Ferran-
 dum vertit, quibus hoc anno parum ef-
 fectum.

Tunc vero Rex Joannes, redeunte
 animo, Regi Philippo bellum inferre,
 arma cum Flandriæ Comite jungere, &
 ipse in provinciam Pictaviensem se con-
 ferre statuit. At Principes Angliæ ad
 castra proficiscentem sequi detrectarunt,
 priusquam ab Excommunicatione fuisset
 absolutus. Quare ad Archiepiscopum
 Cantuariensem, ceterosque Episcopos,
 exillius socios, viginti quatuor Optima-
 tum literas misit, in quibus significabant,
 eos tutissimo in Angliam revehi posse.
 Tum Pandolpho profectionem urgen-
 te, Archiepiscopus, Episcopi quatuor
 Londinensis, Elisiensis, Lincolnensis &
 Herfordiensis, ceterique exules navigiis
 se committunt, & Dubrim appulsi Joan-
 nem Regem, in Festo S. Margaretæ, die
 vigesima Julii, Wintoniæ commoran-
 tem adeunt. Obvium se se Præsulibus
 intulit Rex, ac ad eorum pedes prostra-
 tus, calidis profusis lacrymis precabatur;
 sui & Regni Angliæ misererentur. Epi-
 scopi jacentem erigunt, & ipsi lacrymas

X 3

non

Sæcul. XIII.
A.C. 1213.

non tenentes, tumque, in medium co-
tum admissum, ad portam Ecclesiæ Ca-
thedralis deducunt, ibidem Psalmum
Misere mei Deus recitant, ac deinde
in Capitulo a Censura absolvunt. Ju-
ravit vero Rex, quod vellet Ecclesiam
defendere & Clericos, vigorem optimis
legibus, ab Antecessoribus suis editis,
reddere, & omnia, quæ promiserat, an-
te Festum Paschæ, restituere. Inde
Archiepiscopus, Rege, ipso invitante,
Ecclesiam ingresso, Missam celebravit,
qua finita Episcopi ac Optimates ad Re-
gium convivium admissi sunt. Absolu-
tionem hanc Regi conferendi licentiam
acceperant Archiepiscopus & Pandol-
phus, ut ea, si necessitas postularet, o-
terentur. Quod ex Epistola Pontificis
haud diu ante ad Archiepiscopum data
cognoscimus.

16 ap. 89.

Cum hæc ita essent, Joanne Rege i-
terum bellum & navigationem in Ter-
ritorium Pictaviense cogitante, tunc quo-
que Principes obsequia militaria præsta-
re recusarunt. Cumque tanquam rebel-
les vi & armis ad officium compellere
pararet, objecit Archiepiscopus, id jura-
mento, quod Rex paulo ante, cum ab-
solveretur, edidisset, adversari, quia Le-
ges præciperent, in Curia Regis prius
de causa Procerum istorum judicandum
esse, antequam arma adhiberentur. Ex-
canduit

canduit Rex, exclamans, se negotia Re- Sæcul. XIII,
 gni sui in longum differre non posse, in A.C. 1213.
 gratiam Archiepiscopi, ad quem causa
 sæculares non spectarent. Verum Ar-
 chiepiscopus denunciavit, Excommuni-
 cationis vinculo adstricturum se omnes
 illos, qui exercitui se jungerent, milita-
 turi, priusquam Interdictum Ecclesiasti-
 cum tolleretur. Hac comminatione
 terruit Regem, coegitque, Proceribus
 diem dicere, qua in Curia sua ad obje-
 cta responderent. Vigesima quinta die
 Augusti, eodem anno millesimo ducen-
 tesimo decimo tertio Archiepiscopus,
 Episcopi, Priores, Decani, & Regni Ba-
 rones ad S. Paulum Londini Conventum
 celebrarunt, in quo Archiepiscopus, non
 obstante Interdicto, Congregationibus
 Regularium, & Presbyteris Curatis, præ-
 sentibus eorum Parochianis, licentiam
 recitandi Officium divinum submissa vo-
 ce in Ecclesiis suis dedit.

Ibidem etiam Archiepiscopus qui-
 busdam Optimatibus, secreto ad se vo-
 catis, Henrici primi Regis Diploma præ-
 legit, quod cum complures abusus pro-
 hiberet, gratissimum iis obtigit, ac præ-
 sente Archiepiscopo conjurarunt, se pro
 libertate sibi in his legibus asserta, si o-
 pus esset, ultima esse passuros, fidem-
 que suam adjecit Archiepiscopus, quod

Sæcul. XIII. omnibus viribus eorum consilia sua ope-
 A C. 1213. ra fulcire vellet.

§. XXVII.

*Legatio a Rege Joanne ad Regem
 Marochii adornata.*

*Math. Par.
 an. 1213.
 p. 204.*

Sub idem tempus, quo Rex Joannes Papam egregiis promissis demulcebat, clandestinos Legatos mandatis instruebat, quæ promptissime ad Miramolimum, id est Regem Marochii *Abuabdalla*, Mahomet quartum, ex Almohadum genere deferrent. Ad arcanam autem Legationem adhibuerat Rex Angliæ Equestris Ordinis viros duos, Thomam *Herdinton*, Rudolphum Nicolai filium, & quemdam Clericum Robertum *de Londino* dictum. Hi in conspectum Miramolini admissi, quod iussi erant exponunt, redduntque Joannis Regis Epistolam, in qua significabat; quod, si Rex Maurus exercitum subsidiarium mitteret, ipse Defensori suo regnum Angliæ jure clientelari esset subiecturus, tributum & vectigalia imperata daturus, quin etiam Religione Christiana, quam falsam esse crederet, abjecta, Mahometis Doctrinam amplexurus. Ubi interpretes hujus Epistolæ sensum Miramolino explicavit, ille librum, quem in pulpito ante oculos habebat, clausit, & aliquan-

tum